

Petra Petersen: Også den kommunistiske gruppe kan tiltræde lovforslaget. Vi kan ikke noksom beklage, at det ikke lykkes at få behandlet hele ændssvageforsorgen i denne samling. Det er altid beklageligt, synes jeg, at ministerielle udvalg og kommissioner er så længe om deres arbejde, men da udvalget ikke har afgivet endelig betænkning, må vi vel vente til næste folketingsår.

Den højtærede socialminister har under finanslovdebatten givet os en del oplysninger om, hvad han ønsker på dette område, og hvad han mener der mangler inden for ændssvageforsorgen, og det var jeg i og for sig meget glad ved at høre. Der er imidlertid to områder, som jeg tidligere har talt om her i tinget, hvor jeg mener at den højtærede minister allerede nu kunne sætte lidt ind. Det ene er plejelønnen. Jeg har gennem årene haft adskillige henvendelser fra forældre til voksne ændssvage, som bor i hjemmet. Det er undertiden en skandaløs betaling, de får for plejen af disse. Den tidligere socialminister, det ærede medlem hr. Strøm, har været meget imødekommende, når jeg har henvendt mig til ham herom, og i adskillige tilfælde rettet det, som var galt; men jeg tror, at der allerede nu godt kunne ses lidt på dette problem i det hele.

Det andet spørgsmål gælder lommepenge til de ændssvage på anstalterne. Det drejer sig ofte om det, vi forstår ved arbejdsduelige mænd, som virkelig udfører et arbejde, men hvis lommepenge er af en sådan størrelse, at de overhovedet ikke rækker til nogen ting, hvad der betyder, at de ånssvage tigger sig frem; sådan går det jo desværre. Forældrene til disse ændssvage — for det drejer sig ofte om unge mennesker, der endnu har deres forældre i live — må stadig sende penge til dem til tobak og andre små fornødenheder. Det vil jo vare år, inden vi kan få gennemdrøftet hele ændssvageforsorgen, men hvis ministeren vil være opmærksom på disse spørgsmål, kunne måske noget rettes op her allerede i det kommende år.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige behandling af lovforslaget. Jeg forstår meget vel ønsket om en snarlig behandling af alle ændssvageforsorgens problemer. Det var især det ærede medlem fru Gertie Wandel, der drog denne side af sagen frem, og jeg takker for det ærede medlems interesserede indlæg. Arbejdet i det ministerielle udvalg har jo taget sin tid, men formanden har over for mig oplyst, at udvalget vil kunne afgive betænkning i august. Derefter kan betænkningen være under offentlighedens debat i et par måneder, og jeg håber da i oktober at kunne fremsætte lovforslag. Vi skulle kunne nå frem til afklaring, til nogenlunde tilfredsstillende vilkår på et dog så begrænset område som ændssvageforsorgen, ikke mindst når alle partier møder med stor interesse for at finde den rette løsning.

Det kunne se ud, som vi i hvert fald inden alt for længe kan klare en side af problemerne, en udvidelse af anstaltpladsernes antal. Det er sanatoriesituationen, jeg tænker på; her skulle der være en mulighed for at komme de ændssvage til hjælp.

Det ærede medlem fru Gertie Wandel ville gerne, om man i et udvalg, der blev nedsat i tilknytning til dette lovforslag, kunne drøfte alle problemer, som er indeholdt i den nu afgivne del af betænkningen. Det kan jeg naturligvis ikke have noget imod, men det er dog værd at overveje, om ikke det vil være nok så rimeligt at tage hele denne drøftelse op, når det ministerielle udvalgs betænkning foreligger og lovforslag til efteråret fremsættes her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Edel Saunte: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.